

OSMIJEH I LIJEPA RIJEČ SU NAJLJEPŠI POKLONI

Neka je hvala Allahu, dž.š., Gospodaru svih svjetova. Neka su salavat i selam na Poslanika Muhammeda, s.a.v.s., njegovu časnu porodicu, ashabe i sve sljedbenike, koji osmijehom uljepšavaju svoje lice i lijepim riječima uljepšavaju svoj ahlak.

Braćo moja u Dini Islamu! Uzvišeni Allah na dva mjesta u Kur'anu časnom poručuje: "**Ako biste brojali Allahove blagodati, ne biste ih mogli izbrojati.**" Na jednom mjestu ajet završava riječima: "**Allah, zaista, prašta i samilostan je.**" (En-Nahl, 18.), čime nam Gospodar poručuje da su Njegove blagodati znak Njegove milosti i dobrote prema nama. A na drugom mjestu ajet završava riječima: "**Zaista je čovjek nepravedan i nezahvalan.**" (Ibrahim, 34.), čime nam Gospodar poručuje da mi Njegove blagodati ne koristimo na ispravan način i da nam se ne može ugoditi.

Upravo iz tog razloga nam se i dešava da ne znamo cijeniti i čuvati blagodati koje imamo i da ih bivamo svjesni tek onda kada ih izgubimo. To iskustvo može biti i lijepo, ako nam Dragi Allah jednu izgublenu ili oduzetu blagodat nadoknadi drugom ili zamijeni sličnom. Ali, isto tako, to iskustvo može da bude i jako bolno, jer se neke blagodati nikada i ničim ne mogu nadoknaditi niti se mogu vjerodostojno zamijeniti. Neke blagodati Uzvišeni Allah poklanja samo jedanput. Neke prilike se ukazuju samo jednom u životu. Neki vozovi samo jednom prođu kroz stanicu. Zato, u blagodatima treba uživati, prilike koristiti i vozove hvatati. Jer kada okasni, onda čovjeku obično ostaje samo kajanje, a kajanje uglavnom ne pomaže.

Među tim blagodatima, koje nam je Gospodar poklonio, ima jedna o kojoj možda toliko ne razmišljamo i koju najčešće gubimo zbog svoga egoizma, svoje umišljenosti, svoje ljubomore i zavisti, svoga kompleksa više vrijednosti ili, pak, svoje potrebe da budemo u centru pažnje. Gubimo iz vida da smo mi jedni drugima najveća blagodat i najljepši poklon. Nije Uzvišeni Allah uzalud dao da mi jedni druge sretnemo i da se upoznamo, i to još dok smo bili u Ezelu. A onda, evo, ponovo i na Dunjaluku. Sve ostalo je stvar naših duša, naših potreba i naših interesa. Kao što veli naš dragi Pejgamber, s.a.v.s.: "**Duše su mobilizirane vojske. One koje su srodne – sastaju se, a one koje nisu – razilaze se.**" (Hadis bilježi Buharija)

Srodne duše znaju da se prijateljstvo mora njegovati i da jedne drugima moraju poklone davati. Kao što je i rekao naš voljeni Poslanik, s.a.v.s.: "**Razmjenjujte poklone pa ćete se voljeti.**" (Hadis hasen, bilježi Bejheki) Ti pokloni ne moraju biti ni posebno lijepi a ni pretjerano skupi, niti se oko njih treba nešto posebno brinuti i zahmetiti. Upravo je zahmet oko poklona pokvario mnoga prijateljstva. U suštini, dovoljna su nam dva poklona, koja nisu ni teška ni skupa a ni zahmetli. To su osmijeh i lijepa riječ. Dva najljepša poklona, koja je Poslanik, s.a.v.s., svrstao u sadaku. Dva poklona čija se vrijednost ne može procijeniti. Dva poklona koja otključavaju ljudska srca.

Naravno, da bi osmijeh bio produktivan onda mora biti iskren, jer se lažni osmijeh vrlo lahko prepozna i on djeluje kontraproduktivno. Isto tako, ma koliko čovjeku bilo teško u životu, on se mora potruditi da nabaci osmijeh na lice, jer osmijeh je poput Sunca, koje grije i obasjava i sebe i druge. A mrguda? Njega niko ne voli. Niko osim možda njemu slični. Mrguda uglavnom zaobilaze u širokom luku, jer njegova pojava podsjeća na ljetnu grmljavinu i na zimske zemherije.

S druge strane, poznata je ona stara izreka da lijepa riječ i gvozdена vrata otvara. Naravno, ružna riječ djeluje suprotno – zatvara sva vrata i pali vatru neprijateljstva. Zato naš Gospodar od nas i traži da, bez obzira na sve, biramo svoje riječi: **"Reci robovima Mojim neka govore samo najljepše riječi, jer bi šejtan među njima mogao da posije neprijateljstvo. Zaista je šejtan čovjeku otvoreni neprijatelj."** (El-Isra', 53.)

Riječ nema svoju vrijednosti sve dok se ne izgovori. A kada se izgovori, onda može da postane lahka poput ptice, ali i teška poput tuča. Može da uljepša stvari, ali i da napravi havariju. Može da uvede u Džennet, ali i da strovali u Džehennem. Može, kako to Dragi Allah u suri Ibrahim opisuje, da učvrsti ljudske odnose poput stabla koje je uspravno, koje je puno života, čiji su korijeni duboko u zemlji a grane visoko prema nebu, i koje plod svoj u svako doba daje. Kao što može i da uništi međuljudske odnose poput stabla koje leži iščupano iz zemlje, čije korijenje i plodovi truhnu, i koje samo čeka trenutak kada će da izdahne.

Završit ćemo riječima Uzvišenog Allaha, kojim On završava navedeni govor iz sure Ibrahim: **"Allah će postojanom riječi učvrstiti vjernike i na ovome i na onome svijetu. A nasilnike će u zabludi ostaviti. Allah radi ono što hoće."** (Ibrahim, 27.)

Molim Dragog Allaha da nam omili islam, iman i ihsan, a da nam ogadi nevjerstvo, grijehenje i neposlušnost. Amin.